

Впровадження вільного програмного забезпечення у систему підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників як системна проблема

Воронкін О. С.

Державний заклад “Луганський національний університет ім. Т. Шевченка”, м. Старобільськ, alex.voronkin@gmail.com

У матеріалах доповіді розглядається проблема низької готовності вишів до використання вільного програмного забезпечення. Одним з напрямків вирішення даної проблеми є здобуття нової компетенції у сфері вільного програмного забезпечення та вдосконалення наявних загальнокультурних і професійних компетенцій, необхідних науково-педагогічним працівникам для професійної діяльності та підвищення професійного рівня в рамках наявної кваліфікації.

На сьогоднішній день навчальний процес у більшості вишів України супроводжується домінуванням комерційних програмних засобів (пропріетарного програмного забезпечення) [1]. У роботі [2] дослідник О. Крутієнко виокремлює ряд причин широкого використання пропріетарного програмного забезпечення, як-от: а) стереотипи, пов'язані з вільним і безкоштовним програмним забезпеченням: ненадійність, заплутаність, складність у засвоєнні та роботі; б) більшість користувачів вчать працювати з програмами, а не з об'єктами, внаслідок чого інтерфейс іншої програми їх відлякує; в) легкість доступу до «піратського» програмного забезпечення і майже відсутність контролю за його обігом та використанням. Одним з напрямків вирішення цієї проблеми є розроблення й впровадження відповідних навчальних програм у закладах післядипломної освіти.

Відповідно до статті 47 чинного Закону України «Про вищу освіту» [3] післядипломна освіта – це спеціалізоване вдосконалення освіти та професійної підготовки особи шляхом поглиблення, розширення та оновлення її знань, умінь і навичок на основі здобутої раніше вищої освіти (спеціальності) або професійно-технічної освіти (професії) та практичного досвіду. Післядипломна освіта містить: а) спеціалізацію – профільна спеціалізована підготовка з метою набуття особою здатності виконувати окремі завдання та обов'язки, що мають особливості в межах спеціальності; б) перепідготовку – професійне навчання, спрямоване на оволодіння іншою професією працівниками, які здобули первинну професійну підготовку; в) підвищення кваліфікації – підвищення рівня готовності особи до виконання її професійних завдань та обов'язків або набуття особою здатності виконувати додаткові завдання та обов'язки шляхом набуття нових знань і умінь у межах професійної діяльності або галузі знань; г) стажування – набуття особою досвіду виконання завдань та обов'язків певної професійної

діяльності або галузі знань.

Викладач, який успішно пройшов навчання за програмою післядипломної освіти, отримує відповідний документ, зразок якого затверджується засновником (засновниками) навчального закладу або уповноваженим ним (ними) органом.

Необхідність інноваційного розвитку програм перепідготовки (підвищення кваліфікації) науково-педагогічних працівників пояснюється об'єктивними прискореним процесом старіння знань, швидким розвитком ІКТ. У той же час існуючі програми найчастіше орієнтовані на використання пропріетарних продуктів і технологій, що вказує на необхідність внесення системних змін у систему підвищення кваліфікації [4]. Висловлюються думки, що освіта у сфері ІКТ у найближчій перспективі має стати платформно незалежною [5]. Таким чином, проблемою сьогодення є здобуття нової компетенції у сфері вільного програмного забезпечення та вдосконалення наявних загальнокультурних і професійних компетенцій, необхідних для професійної діяльності та підвищення професійного рівня в рамках наявної кваліфікації.

Для вирішення вищезазначених проблем доцільно запропонувати ряд заходів, серед яких: а) розроблення й впровадження програм підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників щодо застосування вільного програмного забезпечення в освіті та науковій діяльності; б) популяризація вільного програмного забезпечення; в) підтримка та актуалізація у наукових і експертних колах уваги до питання вільного програмного забезпечення як унікальної можливості більш інтенсивно долучитися до сучасних світових процесів [6]; г) підтримка закладів, в яких вже використовується вільне програмне забезпечення; г) стимулювання науково-педагогічних працівників, які використовують у власній діяльності вільне програмне забезпечення; д) визначення вишів і закладів післядипломної освіти, в яких будуть реалізовуватись пілотні проекти із впровадження вільного програмного забезпечення.

Розгляд піднятої проблеми підтверджує потребу у розробці відповідних програм підвищення кваліфікації (у тому числі дистанційних курсів), які на нашу думку мають охоплювати змістовні, психолого-педагогічні, організаційні, методичні, методологічні, правові та етичні аспекти використання програмного забезпечення.

Джерела

1. Коломієць А. М. Основні напрями використання вільного програмного забезпечення в закладах освіти зарубіжжя [Електронний ресурс] / А. М. Коломієць. – Режим доступу : http://zerna.at.ua/publ/osvita/osnovni_naprjami_vikoristannja_vilnogo_programnogo_zabezpechennja_v_zakladakh_osviti_zarubizhzhja/1-1-0-49.
2. Крутієнко О. М. Використання вільного і безкоштовного програмного забезпечення в навчальному процесі ЗНЗ / О. М. Крутієнко // Комп'ютер у школі

- та сім'ї. – 2014. – № 5. – С. 20–21.
3. Закон України про вищу освіту [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
 4. Дочкин С. А. Использование пакетов свободного программного обеспечения в дополнительном профессиональном образовании / С. А. Дочкин // Научное обеспечение системы повышения квалификации кадров. – 2011. – Вып. 2 (7). – С. 46–52.
 5. Рудик О. Перспективи платформонезалежної та Linux-орієнтованої інформатики в Україні [Електронний ресурс] / О. Рудик. – Режим доступу : <http://www.kievoit.ippo.kubg.edu.ua/kievoit/c130829/4-Rudyk.html>.
 6. Карпенко М. Перспективи та можливості впровадження вільного програмного забезпечення в навчальних закладах та державних установах України [Електронний ресурс] / М. Карпенко, М. Княк. – Режим доступу : <http://old.niss.gov.ua/MONITOR/june2009/15.htm>.

Розробка Android-додатків на Android Studio під Ubuntu на Kotlin *Яхненко О.В*

*Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка,
yahnencko.sasha@gmail.com*

В доповіді розглядаються рекомендації до впровадження вільного програмного забезпечення в освіті з метою спрямування користувачів, які стали перед вибором засобів розробки. З поетапним аналізом найбільш доцільних та доступних засобів для реалізації.

На сьогоднішній день враховуючи темпи впровадження найрізноманітніших пристроїв в наше життя, одним з найактуальніших методів впровадження ВПЗ є дана сфера. Такий висновок зроблено виходячи з тенденції розвитку технологій, враховуючи частку яка припадає саме на мобільні пристрої [2]. Про це говорить статистика представлена компанією Google, де вказано що кількість інформаційних запитів зроблених з мобільних пристроїв, значно більша ніж з ПЕОМ (статистика на основі 10 країн включно з США та Японією). Таким чином ми стикаємося з вибором між iOS, Android чи Windows Phone. В першу чергу слід зазначити, що для розробки додатків на тій чи іншій платформі бажано мати пристрій де можна буде провести процес відладки. iPhone завжди був одним з найдорожчих смартфонів на ринку. iPhone 5s коштує 250\$, не кажучи вже про 6S+ з цінником в 1100\$. З Windows Mobile виникають проблеми як в плані наявності ліцензії для розробки додатків на цій платформі, так і подальше просування свого товару на ринок. Масштабами і гнучкості у Android немає конкурентів. Мобільні пристрої на Android робить чи не кожен, хто пов'язаний з ринком смартфонів і тут завжди можна вибрати варіант від «дуже дешево» до «я не маю стільки грошей». А за величезну кількість безкоштовних додатків в PlayMarket Google отримує +5 до карми.

На Android все дуже просто: додаток можна завантажити безпосередньо